

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.**

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

*Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedícit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Ps 26,4)

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te unióne præsignat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Íte, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

17 giugno 2018 – Dominica XI “per annum”

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnípoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:
et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.**

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátis nostris,
perdícat nos ad vitam ætérnam.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison. R. **Kýrie, eléison.**

V. Christe, eléison. R. **Christe, eléison.**

V. Kýrie, eléison. R. **Kýrie, eléison.**

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
Laudámus te, benedícimus te,
adorámus te, glorificámus te,**

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

**grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,
Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem
nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei
Patris.
Amen.**

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatióne nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,
grátia tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiáne placeámus.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium
tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

LITURGIA VERBI

*Deinde lector ad ambonem pergit, et legit **primam lectionem**, quam omnes sedentes auscultant.*

Dal libro del profeta Ezechièle

Ez 17,22-24

Così dice il Signore Dio:

«Un ramoscello io prenderò dalla cima del cedro, dalle punte dei suoi rami lo coglierò e lo planterò sopra un monte alto, imponente; lo planterò sul monte alto d’Israele. Metterà rami e farà frutti e diventerà un cedro magnifico. Sotto di lui tutti gli uccelli dimoreranno, ogni volatile all’ombra dei suoi rami riposerà. Sapranno tutti gli alberi della foresta che io sono il Signore, che umilio l’albero alto e innalzo l’albero basso, faccio seccare l’albero verde e germogliare l’albero secco. Io, il Signore, ho parlato e lo farò».

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Sal 91)

R. È bello rendere grazie al Signore.

È bello rendere grazie al Signore e cantare al tuo nome, o Altissimo, annunciare al mattino il tuo amore, la tua fedeltà lungo la notte. **R.**

Il giusto fiorirà come palma, crescerà come cedro del Libano; piantati nella casa del Signore, fioriranno negli atri del nostro Dio. **R.**

Nella vecchiaia daranno ancora frutti, saranno verdi e rigogliosi, per annunciare quanto è retto il Signore, mia roccia: in lui non c’è malvagità. **R.**

*Postea lector **secundam lectionem** ex ambone legit, ut supra.*

Dalla seconda lettera di san Paolo apostolo ai Corinzi

2Cor 5,6-10

Fratelli, sempre pieni di fiducia e sapendo che siamo in esilio lontano dal Signore finché abitiamo nel corpo – camminiamo infatti nella fede e non nella visione –, siamo pieni di fiducia e preferiamo andare in esilio dal corpo e abitare presso il Signore.

Perciò, sia abitando nel corpo sia andando in esilio, ci sforziamo di essere a lui graditi.

Tutti infatti dobbiamo comparire davanti al tribunale di Cristo, per ricevere ciascuno la ricompensa delle opere compiute quando era nel corpo, sia in bene che in male.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Semen est verbum Dei, sator autem Christus; omnis qui invenit eum, manébit in aeternum.

Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum

Glória tibi, Dómine.

Mc 4,26-34

In quel tempo, Gesù diceva [alla folla]:

«Così è il regno di Dio: come un uomo che getta il seme sul terreno; dorma o vegli, di notte o di giorno, il seme germoglia e cresce. Come, egli stesso non lo sa. Il terreno produce spontaneamente prima lo stelo, poi la spiga, poi il chicco pieno nella spiga; e quando il frutto è maturo, subito egli manda la falce, perché è arrivata la mietitura».

Diceva: «A che cosa possiamo paragonare il regno di Dio o con quale parabola possiamo descriverlo? È come un granello di senape che, quando viene seminato sul terreno, è il più piccolo di tutti i semi che sono sul terreno; ma, quando viene seminato, cresce e diventa più grande di tutte le piante dell’orto e fa rami così grandi che gli uccelli del cielo possono fare il nido alla sua ombra».

Con molte parabole dello stesso genere annunciava loro la Parola, come potevano intendere. Senza parabole non parlava loro ma, in privato, ai suoi discepoli spiegava ogni cosa.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei Unigenitum, et ex Patre natum ante ómnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram salutem descendit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto

ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;

passus et sepúltus est,

et resurrexit tértia die, secúndum Scriptúras,

et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus panem, quem tibi offerimus, fructum terræ et óperis mánuum hóminum: ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus vinum, quod tibi offerimus,

fructum vitis et óperis mánuum hóminum, ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Deus, qui húmáni géneris utrámque substántiam præsentium múnerum et aliménto végetas et rénovas sacraménto, tríbue, quæsumus, ut eórum et corpóribus nostris subsidium non desit et méntibus. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Prece[m] eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Et íterum ventúrus est cum glória,

iudicáre vivos et mórtuos,

cuius regni non erit finis.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et

vivificántem: qui ex Patre Filióque procedit.

Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et

conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam

Ecclésiám.

Confíteor unum baptísma in remissionem

peccatórum.

Et exspécto resurrectionem mortuórum,

et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus

Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissionem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Mystérium fidei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,

est tibi Deo Patri omnipoténti,

in unitáte Spíritus Sancti,

omnis honor et glória

per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.